בד א מיי׳ פי״א מהלי אישות הלי יב טוש״ע

אה"ע סי סח סעי ד [עי

מ"מן: מ"מן: נה ב ג מיי׳ שם טור

שו"ע שם פעיף ה: בש ד מיי' פ"י שם הל' ע

ם ה מיי פי״א שם הלי א

מוש"ע שם סימן סו סעיף

ו מיי׳ פ״א מהל׳

(סמג לאון ס) שו"ע יו"ד סימן רמב סעיף יג

בהגהה:

תוספות רי"ד

ההו**א** דאתא לקמיה דר"ג. א"ל בעלתי ולא מצאתי

דם. אמרה לו רבי עדיין בתולה אני. אמר להן הביאו לי שתי שפחות

סימן

ביאת מקדש הל"ג

הלכה ח סמג שם

בטרוך (בערוך בטרוך בטרוך מיתל מאי דורקטי תנא דור קטוען, ד) מדס. גיי רו קטוען, י) מוס. ג רש"ל, ד) נדה ח: סד:, ו) יומא י., ו) גיטין ע., ם) ווע' מום' סנהדריו מב. היה העוסקים], עו עירובין ד"ה העוסקים], עו עירובין סד. [נזיר לח.], יו [קדושין לה: וש"כן, כ) [שבת עו:], () בס"ה ליתה כל, מ) נ"י כ"י, () [בכריתות תירלו דהתם מדאורייתא והכא מדרבנן הוא דאסור],

תורה אור השלם 1. חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תְּאֲרֶם לֹא נְבְּרוּ בַּחוּצוֹת צְפַד עוֹרֶם עַל עַצְמָם יְבַשׁ קיָה כָּעץ: איכה ד ח 2. וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּלֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִּדְמַת יִּנֶּ אֶשׁוּר וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי אַשׁוּר וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: בראשית ב יד

3. הְּלָמֶיהָ רַוֵּה נָחֵת הְמֹגְגֶנָה צִמְחָה הְּבָרֵף: הְמֹגְגֶנָּה צִמְחָה הְּבָרֵף:

לעזי רש"י לשיקיי"ר [לישקיי"ר]. [דישטינפרי"ר]. להשרות.

מוסף רש"י

גיהוץ שלנו ככיבוס שלהם. גיהוץ שלנו אינו יפה אלא ככיבום שלהן (תענית בס.). ב.ב. . משלשלות (גיטין ע.). מאשרן. נותנות כח מאשרן. נותנות שם. ולא מפנקן. מתענגות על הלב להיות ליסטניס ואע"פ שהן מתוקות (שם). השותה רביעית יין אל יורה. ושכר כדכתיב הוראה נמי לא ישמה ווזיר

גיהוץ. לשיקיי"ר באבן הזכוכית: ככיבום שלהן. שהיו מימיהם יפים לכבם או סמנין יפים היו להן לכבם ובכיבום שלנו אין הבגד מיחסרא כניסה לחופה שהרי יבמה יבא עליה בעל כרחה וה"א מלובן עד שיהיה מגוהץ: מעברא ליה חומרחא. שפשוף האבן דכנשואה דמיא קמ"ל: אלבבה דבתיבא באורייתא מאי איבא מעביר את הדם: חומרחא. אבן. כדאמרינן בגיטין (דף סט:)

ומדהר בחומרתה דנפק מיניה הבן הנמנאת באמה מחמת חולי: ריחה נודף. מפיה מריחין ריח היין שנכנס לה דרך פתח הפתוח: גמרא הוה שמיע ליה. שעשו כן לבנות יבש גלעד במסכת יבמות (דף ס:): דור קטוע. שחין להם לא דם נדה ולא דם בתולים: יפין לחשה. למהר לה הריון: נתחייב במקחך. על כרחך מקבל חובה הבאה לך במקחך. לשון אין חבין לאדם (לקמן דף יא.). דבר שהוא לרעתו קרוי חובה: שפניהם שחורים. מחמת רעבון: לפד עורס. דונש פירש כמו דבק עורס על עלמס. ומנחם פירש שחר עורם: בותבר' בסולה אלמנה וגרושה. בין בתולה שהיא אלמנה או גרושה או חלולה מן האירוסין וחזרה ונשאת: **כתובתה**. מן השני: מחתים. שהרי בחוקת בתולה היא נשחת לו: ויש להם טענת בחולים. אם לא מצאה הב׳ בתולה אבדה כלי כתובתה דמקח טעות היא לו: גבו׳ בגדתחה. דמן בגדת: על שאם נשאת מנה. שמ משנתאלמנה אין לה כתובה אלא מנה: דכתיבא באורייתא. ועדיין לא נתקנו כתובות: ומי כסיב קרא. לקרות על שם דבר העתיד: זו סליקא. שם עיר: ומי הואי. העיר בנויה בבריחת עולם דכתיב ההולך קדמת אשור: מי[מער. ולא מאותיות דריש הכי אלא לפום סברא]: מובל. את הארץ: מעדן. נותן עדנה וזיו בפירות: מלמיה. של ח״י: רוה נחת גדודיה כחשר ברביבים ממוגגנה. רוה הרי משקה ומרוה. תמוגגנה הרי מזבל. מעדן וממשיך את הפירות נפקא מנמחה מברך. תמוגגנה דישטנפי"ר: מזיה. קס"ד מזיח עונות: מוין. בזכות הקרבנות העולם נזון שהקרבנו׳ באין מן המזון וגורמין לו ברכה: מהבב. את ישראל אל אביהם: היינו מזיח היינו מכפר. הי ניהו מזיח הי ניהו מכפר: מזיח גזירות. רעות מעל ישראל: משחנן. : אַנשול מחממות: משלשלן. מחשרן. מחזיקות כח כמו חשרו חמוך (ישעיה א): ולא מפנקן. אינן מרבות אסטניסא על הלב. וכולן לשבח: אל יורה. שום הוראה לפי שטורדות דעתו כשיכור: שחרית וערבית יפות. כללה דמילתה להחר אכילה יפות. שחרית דרכן של בני אדם בפת שחרית כדאמר בהמקבל (ב"מ קו:) ערבית לאחר אכילה: במנחה רעות. שהן קודם אכילה לאחר שינת הלהרים: בלהרים. לאחר הסעודה שאכל ושבע: אין

בתולה אלמנה גרושה חלוצה. נראה לפרש דלרבותא נקט חלולה דסלקא דעתך אמינא כיון דשומרת יבם לא

> למימר. והא ליכא למימר דתפשוט משה דלא הזכירה תורה אלא ככר שהיה מנה בימי משה אלא כלומר כמו יוסף מאשור וכן מכוש לא מלי עולם היה שמם כך אבל קשה דמאי הוה בבריאת עולם כיון דהוה בימי אשור שהיה בימי משה: אמר רב אכל תמרים אל יורה.

> ואם תאמר דבפ"ג דכריתות (דף יג: ושם) (אמר רב הונא) אמר רב הלכה כר' אלעזר דאינו מחייב על שאר משכרין אלא על היין בלבד וי"ל אע"ג דלא מחייב על ביאת מקדש אסור להורותי וה"ג משמע בס"פ אלו מומין (בכורות מה:) דפסול לעבודה למאן דלא מחייב אשאר משכרין אף על גב דעבודה לא אחיל הוא הדין נמי דאל יורה: מטבילין

עליהן והְכניִסום למרחץ והאכילום והשַקום והכניסום לחדר בעל ומצא דם אמר לו לך זכה במקחך קרי רבי עליהם יצפר עורם על עצמם יבש היה כעץ: מתני יבתולה כתובתה מאתים ואלמנה מנה הבתולה אלמנה גרושה וחלוצה מן האירוסין כתובתן מאתים ויש להן מענת בתולים: גבו" מאי אלמנה אמר רב חנא בגדתאה אלמנה על שם מנה אלמנה מן האירוסין מאי איכא למימר איידי דהא קרי לה אלמנה הא נמי קרי לה אלמנה אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איכא למימר דעתידין רבנן דמתקני לה מנה ומי כתב קרא לעתיד אין דכתיב יושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור ותנא רב יוסף יאשור זו סליקא ומי הואי אלא דעתידה הכא נמי דעתידה ואמר רב חנא בגדתאה מטר משקה מרוה ומזבל ומעדן וממשיך אמר רבא בר רבי ישמעאל ואיתימא רב יימר בר שלמיא מאי קרא ותלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמוגגנה צמחה תברך אמר רבי אלעזר מזבח מזיח ומזין מחבב מכפר היינו מכפר היינו מזיח מזיח גזירות ומכפר עונות ואמר רב חנא בגדתאה "תמרי משחנן משבען משלשלן מאשרן ולא מפנקן אמר רב אכל תמרים יאל יורה מיתיבי תמרים שחרית וערבית יפות במנחה רעות בצהרים אין כמותן ומבטלות שלשה דברים מחשבה רעה וחולי מעים ותחתוניות מי אמרינן דלא מעלו עלויי מעלו ולפי שעתא מרדא מידי דהוה אחמרא ®דאמר מר יהשותה רביעית יין אל יורה ואיבעית אימא לא קשיא הא מקמי נהמא סהשותה רביעית יין אל הא לבתר נהמא דאמר אביי יאמרה לי אם תמרי מקמי נהמא כי נרגא לדיקולא בתר נהמא כי עברא לדשא ידשא אמר רבא דרך שם דרגא אמר רבא דרך גג פוריא א"ר פפא שפרין ורבין עליה אמר רב נחמן בר יצחק אף

מחשבה רעה. דאגה. לפי שמשמחות את הלב ולהרים שעת אורה ולהלה היא: די עברא לדשא. מחזיקות את הגוף כבריח את הדלת:

שגיהוץ שלנו ככיבום שלהם ואי אמרת ניעבד גיהוץ מעברא ליה חומרתא ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל ב"ר אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם אמרה ליה רבי עדיין בתולה אני אמר להן הביאו לי שתי שפחות אחת בתולה ואחת בעולה יין של יין הרושיבן יעל פי חבית של יין בעולה ריחה נודף בתולה אין ריחה נודף אף זו הושיבה ולא היה ריחה נודף אמר לו לך זכה במקחך ונבדוק מעיקרא בגווה גמרא הוה שמיע ליה מעשה לא הוה חזי וסבר דלמא לא קים ליה בגווה דמלתא שפיר ולאו אורח ארעא לזלזולי בבנות ישראל ההוא דאתא לקמיה דרבן גמליאל הזקן אמר לו רבי בעלתי ולא מצאתי דם יאמרה לו רבי ממשפחת דורקטי אני שאין להז לא דם גדה ולא דם בתולים בדק רבן גמליאל בקרובותיה ומצא כדבריה אמר לו לך זכה במקחך אשריך שזכית למשפחת דורקטי ימאי דורקטי דור קטועי אמר רבי חנינא תנחומים של הבל ניחמו רבן גמליאל לאותו האיש דתני רבי חייא כשם סשהשאור יפה לעיםה כך דמים יפים לאשה ותנא משום רבי מאיר כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובים אתמר רבי ירמיה בר אבא אמר זכה במקחך אמר ליה ורבי יוסי בר אבין אמר נתחייב במקחך אמר ליה בשלמא למאן דאמר נתחייב היינו דרבי חנינא אלא למאן דאמר זכה מאי זכותא דלא אתי

לידי מפק נדה ההוא דאתא לקמיה דרבי

אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם

אמרה לו רבי עדיין בתולה הייתי ושני

בצורת הוה ראה רבי שפניהם שחורים צוה

מהכא דכתובת אלמנה מנה מדאורייתא דהא מנה לא היה בימי והא דאמרינן בבכורות (דף ה. ושם) משה רבינו נאמן היה ובקי בחשבונות אלא שמנה של קודש כפול היה לא שמנה של קודש בימי יחזקאל כפול היה כך היה ככר של קודש כפול בימי משה: לתנא רב יוסף אשור זו םליקא ומי הואי. פי׳ נקונטרס ומי הואי בבריאת עולם ובלא רב למיפרך דמלינן למימר דאשור וכוש שם המחוז ולא שם העיר ומימות מייתי מאשור דאשור אע"ג דלא משה שפיר הוה ליה למכתב אבל מנה לא היה לו לכתוב כיון שעדיין לא היה בדורו ונראה לר"י לפרש דקליקה בימי משה מי הואי דקים ליה דסליקא לא היה ביתי משה וסביב סליקה הולך חדקל ולה אצל

א' בעולה וא' בתולה הביאו לו הושיבם על פי חבית של יין. בתולה . אין ריחה נודף. בעולה [כריח] בית היין. שנכנס לה דרך (הפגם הפגום) [פתח הפתוח] הושיבוה ולא היה ריחה נודף. אמר ליה לך כי במקחך. ההוא דאתא לקמיה דר"ג הזקן א"ל רבי בעלתי ולא .. מצאתי דם. אמרה לו רבי אלא ממשפחת דורקטי אני שאין להם לא דם בתולות בקרובותי' ומצא כדבריה א"ל לך זכי במקחך: ההוא דאתא לקמיה דרבי. א"ל רבי בעלתי ולא מצאתי דם אמרה לו בתולה ום אמוזה לו בחולה שלימה אני. אלא שני בצורת הם. ראה פניה מוריקות. פי׳ מושחרים

והכניסם למרחץ והאכילם והשקם והכניסם לחופה ובעל ומצא דם. א"ל לך זכי במקחך. קרא עליהם צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ. צפד פי׳ לשון דבק: **מתני׳** בתולה כתובתה מאתים. ואלמנה מנה. בתולה אלמנה גרושה וחלוצה מן האירוסין כתובתן מאתים מן הנשואין כתובתן מנה. פי׳ בתולה שהיא אלמנה אי גרושה וחלוצה מן מן השני מאתים שהרי בחזקת בתולה נשאת לו

כמותם. וטובות יותר מערבית לפי

שאינו מעוכב ביום מלילך לשדות לבית הכסא בכל עת שירלה

אבל בלילה טורח הוא לו: מבטלות